

Sygn. akt V CSK 126/13

POSTANOWIENIE

Dnia 10 grudnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska

w sprawie z wniosku B. O. i J. O.

przy uczestnictwie B. K.

o zasiedzenie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 10 grudnia 2013 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestnika

od postanowienia Sądu Okręgowego w Ś.

z dnia 20 listopada 2012 r., sygn. akt II Ca [...],

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

2) zasądza od uczestnika na rzecz wnioskodawców kwotę 300 (trzysta) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Obowiązkiem skarżącego jest sformułowanie i uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w nawiązaniu do tych przesłanek (art. 398⁴ § 2 k.p.c.), gdyż tylko wtedy może być osiągnięty cel wymagań przewidzianych w art. 398⁴ § 2 k.p.c. Rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego co do przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wynika z oceny, czy okoliczności powołane przez skarżącego odpowiadają tym, o jakich jest mowa w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Uczestnik wniósł o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania z uwagi na jej oczywistą zasadność (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.), wynikającą z poważnego naruszenia prawa procesowego i prawa materialnego przez Sąd II instancji.

Sposób sformułowania i uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozawala stwierdzić, by skarga kasacyjna była uzasadniona w sposób oczywisty, a więc już na pierwszy rzut oka i bez potrzeby przeprowadzania bardziej złożonych rozumowań (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z 24 stycznia 2011 r., IV CSK 485/10, niepubl. oraz z 10 stycznia 2003 r., V CZ 187/02, OSNC 2004, nr 3, poz. 49).

W ramach przedsądu Sąd Najwyższy nie może zajmować się rozważaniem zarzutów przytoczonych w ramach podstaw kasacyjnych, gdyż byłoby to równoważne z podjęciem na tym etapie postępowania działań zmierzających do merytorycznego rozpoznania sprawy. Tymczasem uczestnik we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zarzucił Sądowi Okręgowemu, że ten wydał rozstrzygnięcie w sprawie z obrazą art. 172 § 1, art. 339 i 341 k.c. oraz art. 316, 382 i 328 k.p.c., ale w uzasadnieniu tego wniosku ograniczył się jedynie do powołania wskazanych wyżej przepisów, lecz nie zamieścił odrębnego wyводу wskazującego na czym polegało ich naruszenie przez Sąd Okręgowy. To samo dotyczy zarzucanego naruszenia art. 45 ust. 1 Konstytucji, co do którego skarżący

stwierdził, że postanowienie Sądu Okręgowego nie jest wynikiem sprawiedliwego rozpatrzenia sprawy.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 398⁹ k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji, przy czym co do kosztów postępowania stosownie do art. 98 § 1 i 3, art. 108 § 1 w zw. z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c. oraz na podstawie § 13 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 8 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.).

aw
db